

Schubertíada Vilabertran

Christiane Karg, soprano
Wolfram Rieger, piano

Dimecres 20 d'agost de 2025
20:30 h

12' Franz Schubert (1797-1828)

Sei mir gegrüßt, D. 741 (1822)
Lachen und Weinen, D. 777 (1823)
Dass sie hier gewesen, D. 775 (1823)
Du bist die Ruh, D. 776 (1823)

Gustav Mahler (1860-1911)

20' Rückert-Lieder (1901)

Blicke mir nicht in die Lieder!
Ich atmet' einen linden Duft
Um Mitternacht
Liebst du um Schönheit (1902)
Ich bin der Welt abhanden gekommen

Maurice Ravel (1875-1937)

7' Cinq mélodies populaires grecques (1906)

Chanson de la mariée
Là-bas, vers l'église
Quel galant m'est comparable
Chanson des cueilleuses de lentisques
Tout gai!

10' Chants populaires (1910)

Chanson espagnole
Chanson française
Mélodie italienne
Chanson hébraïque

15' Shéhérezade (1903)

Asie
La flûte enchantée
L'indifférent

—— PAUSA ——

* Primera audició a la Schubertíada.

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

De Viena a l'Orient, passant per París

Antoni Colomer

Periodista i divulgador musical

L'any 1822, per primera vegada, la vida semblava somriure a **Franz Schubert**. La seva reputació com a compositor de cançons creixia ràpidament a Viena. Vint dels seus lieder s'havien publicat amb crítiques favorables i se sentia optimista sobre la presentació de la seva nova òpera *Alfonso und Estrella* al Teatre Kärntner. El modest mestre d'escola havia esdevingut el favorit dels salons vienesos, confiat en les seves habilitats i gaudint d'un èxit financer sense precedents. Un any després, el panorama s'havia enfosquit irrevocablement. *Alfonso und Estrella* havia estat rebutjada, frustrant les esperances de Schubert de fama i fortuna a l'òpera. Per altra banda, el seu estil de vida cada cop més extravagant i hedonista —amb visites freqüents als bordells— acabà afectant no només les seves finances, sinó també, de manera irremeiable, la seva salut. El febrer de 1823, en una carta, el compositor fa referència per primer cop a la sífilis que acabaria amb la seva vida. Aquell any comença la composició de *La bella molinera* a partir dels poemes de Wilhelm Müller, però un altre poeta centra la seva atenció. Es tracta de Friedrich Rückert, que en aquell moment estava de moda en els cercles literaris vienesos. Les quatre cançons de Schubert que obren el programa d'avui foren escrites en aquest període i en aquest context.

Cairebé vuitanta anys més tard, Friedrich Rückert esdevindria de nou inesperat protagonista de la història del lied. Si durant el primer període creatiu, **Gustav Mahler** havia trobat la font d'inspiració en la poesia popular, amb el tombant de segle fixà la seva mirada en l'obra de Rückert. A partir de 1901 escriu deu cançons basades en els seus textos agrupades en dues col·leccions: *Kindertotenlieder* i *Rückert-Lieder*. Els dos cicles, concebuts des d'un principi amb acompanyament orquestral, s'iniciaren contemporàniament, però Mahler va concloure primer els *Rückert-Lieder*, concretament l'agost de 1902. Una característica comuna en els dos cicles és el refinat tractament cambrístic, especialment en les dues primeres

cançons (*Blicke mir nicht in die Lieder!*, i *Ich atmet' einen linden Duft*), en les que predominen fustes i metalls amb violoncel·ls i contrabaixos pràcticament absents. Tot i les delícies que recorren aquestes peces inicials i la lluminosa *Liebst du um Schönheit*, la grandesa al cicle l'aporten dues obres mestres com *Um Mitternacht* i *Ich bin der Welt abhanden gekommen*. La primera de caràcter expressionista, embolcallada pels metalls en diàleg amb el silenci de la nit fins a l'apoteòsic final. La segona, clarament autobiogràfica, amarada d'una quietud transcendental, allibera-dora, que l'emparenta amb l'*Adagietto* de la Simfonia núm. 5. Tot i que avui les escol-tarem en la versió per a veu i piano, la força expressiva de tot el cicle roman intacta per la impactant bellesa de la línia vocal.

En el moment en què Mahler començava aquesta etapa, un jove compositor provava de fer-se un lloc en el panorama musical francès. El talentós Maurice Ravel tractava, debades, d'assolir el prestigiós *Prix de Rome*. Fins en quatre ocasions ho intentà sense èxit, tot i que les primeres composicions importants començaven a sorgir de la seva ploma. Ravel s'havia sentit atret per *Shéhérazade* el 1898 quan, fascinat per *Les mil i una nits*, va decidir compondre una òpera sobre el tema. Tot el que queda d'aquella empresa és l'*Obertura*, però el músic reciclà part del material quan el 1903 va compondre el cicle de cançons orquestrals, per al qual també proporcionà una versió per a piano. Estructurat en tres parts, *Ásia* plasma un Orient amb totes les seves meravelles exòtiques, replet de minarets, turbants, calumets, assassins i simitarres. *La flûte enchantée* és una cançó seductora d'amor frustrat, d'una esclava que no s'atreveix a aventurar-se fora de casa per por de despertar el seu amo i que, en sentir les melodies del seu pretendent, només pot somiar amb la passió. Però l'elecció de text més intrigant i revelador és *L'indifférent*, un poema sobre l'ambigüitat sexual en què la cantant intenta en va interessar un jove desconegut d'ulls "suaus com els d'una noia", sense que aquest mostri gens ni mica d'interès. El subtext és clar i revela, de manera força explícita, l'homosexuali-tat tant del compositor com del poeta autor dels textos, Tristan Klingsor.

Uns mesos més tard, amb motiu d'una conferència musicològica sobre música popular grega i armènia a París, la cantant contractada per proporcionar il·lustraci- ons musicals es va sentir incòmoda a l'hora d'interpretar les cançons *a cappella* i a l'últim moment, demanà a Ravel que escrivís acompanyaments per a cinc melodi- es gregues. El compositor quedà particularment satisfet de dues de les peces, que es van convertir en el nucli de *Cinq mélodies populaires grecques*, completat el 1906. Les melodies senzilles i exòtiques, de vegades peculiarment ornamentades i modals en implicacions harmòniques, suggerien detalls de teclat impressionistes especialment atractius per un compositor que ja estava treballant en la seva obra mestra per a piano, *Miroirs*.

Menys ambiciosos són els *Chants populaires*, peces que Ravel presentà el 1910 al concurs de cançons populars de la Maison du Lied de Moscou. Del conjunt inicial de set, el compositor en seleccionà finalment quatre que troben el seu atractiu, precisament, en la seva senzilla lleugeresa.

Christiane Karg, soprano

Nascuda a Baviera, va estudiar al Mozarteum de Salzburg. Ha actuat al Covent Garden, l'Opéra National de París, la Lyric Opera de Chicago, el Met de Nova York, La Scala de Milà o les Òperes Estatals de Viena, Hamburg, Berlín o Baviera, cantant Pamina (*Die Zauberflöte*), Susanna i Contessa (*Le nozze di Figaro*), Sophie (*Der Rosenkavalier*), Mélisande (*Pelléas et Mélisande*) o Micaëla (Carmen). Ofereix recitals habitualment a la Schubertiade Schwarzenberg i al Wigmore Hall de Londres; també ha fet nombrosos recitals al Musikverein i a la Konzerthaus de Viena, a la Pierre Boulez Saal de Berlín i al Festival de Salzburg.

És directora artística del festival KunstKlang de Feuchtwangen. Ha guanyat el premi de Cultura de Baviera en la categoria d'art, l'Orde del Mèrit de Baviera i el Premi Brahms de la Societat Brahms de Schleswig-Holstein.

Aquest és el tercer concert de Christiane Karg a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2009.

Wolfram Rieger, piano

Va estudiar a la Hochschule für Musik a Múnic amb Erik Werba i Helmut Deutsch i va assistir a diverses classes magistrals amb Elisabeth Schwarzkopf i Dietrich Fischer-Dieskau. Va començar a ensenyar a la Hochschule de Múnic el 1991 quan encara era estudiant; el 1998 es va convertir en professor de la Hochschule für Musik "Hanns Eisler" de Berlín i ofereix regularment classes magistrals a Europa i el Japó. És convidat regularment a importants centres de música i festivals de tot el món, com ara les Schubertiades de Feldkirch i Vilabertran, el Concertgebouw d'Amsterdam, el Wigmore Hall de Londres i la Konzerthaus i el Musikverein de Viena. Ha acompanyat, entre d'altres, Brigitte Fassbaender, Barbara Bonney, Juliane Banse, Michelle Breedt, Thomas Hampson, Dietrich Fischer-Dieskau, Matthias Goerne i Thomas Quasthoff.

Aquest és el 48è concert de Wolfram Rieger a la Schubertiada; hi va debutar l'11 de setembre de 1993, en el primer concert del festival.

www.schubertiada.cat

Amb el suport de

Col·laborador principal

Organitzat per

Associació
Franz Schubert

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: **Jordi Roch** (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Cullerell · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicochea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Schubertíada i Autopodium Audi Figueres

Disseny i innovació.
Cultura i motor.

Audi
Q5

Audi
A5

Schubertiada
Vilabertran

Dimecres 20 d'agost de 2025
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Christiane Karg, soprano
Wolfram Rieger, piano

FRANZ SCHUBERT (1797 — 1828)

Friedrich Rückert (1788 — 1866)

Sei mir gegrüsst

O du Entriss'ne mir und meinem
Kusse!
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!
Erreichbar nur meinem
Sehnsuchtsgrusse!
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!

Du von der Hand der Liebe diesem Herzen
Gegeb'ne! du
Von dieser Brust
Genomm'ne mir! mit diesem Tränengusse
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!

Zum Trotz der Ferne, die sich, feindlich
trennend,
Hat zwischen mich
Und dich gestellt;
Dem Neid der Schicksalsmächte zum
Verdrusse
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!

Et saludo

Oh tu, arrabassada lluny de mi i dels meus
besos,
et saludo,
et beso!
Accessible només a la meva
salutació enyorada,
et saludo,
et beso!

Tu, donada a aquest cor per la mà de l'amor!
Tu, arrabassada
d'aquest pit!
Amb aquest broll de llàgrimes,
et saludo,
et beso!

Desafiant la distància que de manera
hostil
s'ha establert entre tu i jo,
per a anorrear
l'enveja del destí
poderós,
et saludo,
et beso!

Wie du mir je im schönsten Lenz der
Liebe
Mit Cruss und Kuss
Entgegen kamst,
Mit meiner Seele glühendstem Ergusse,
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!

Ein Hauch der Liebe tilget Räum' und Zeiten,
Ich bin bei dir,
Du bist bei mir,
Ich halte dich in dieses Arms Umschlusse,
Sei mir gegrüsst!
Sei mir geküsst!

Friedrich Rückert

Lachen und Weinen

Lachen und Weinen zu jeglicher Stunde
Ruht bei der Lieb' auf so mancherlei Grunde.
Morgens lacht' ich vor Lust;
Und warum ich nun weine
Bei des Abendes Scheine,
Ist mir selb' nicht bewußt.

Weinen und Lachen zu jeglicher Stunde
Ruht bei der Lieb' auf so mancherlei Grunde.
Abends weint' ich vor Schmerz;
Und warum du erwachen
Kannst am Morgen mit Lachen,
Muß ich dich fragen, o Herz.

Friedrich Rückert

Dass sie hier gewesen

Dass der Ostwind Däfte
Hauchet in die Lüfte,
Dadurch tut er kund,
Dass du hier gewesen.

Com tu, quan en la més bella primavera de
l'amor
vas venir a mi
amb salutacions i besos,
amb la meva ànima encesa i desbordant,
et saludo,
et beso!

Un alè d'amor esborra l'espai i el temps,
jo estic amb tu,
tu estàs amb mi,
t'abraço estretament entre els meus braços,
et saludo,
et beso!

Riure i plorar

Riure i plorar tothora,
n'hi ha tants motius si un hom estima!
Al matí ric d'alegria,
i ni jo mateix sé
per què ploro ara
a la claror del vespre.

Plorar i riure tothora,
n'hi ha tants motius si un hom estima!
Al vespre ploro de pena;
i t'haig de preguntar, cor meu,
per què al matí
et pots despertar amb rialles.

Ella ha estat aquí

Que les fragàncies del vent de l'est
es respirin en l'atmosfera,
perquè facin saber
que tu has estat aquí!

Dass hier Tränen rinnen,
Dadurch wirst du innen,
Wär's dir sonst nicht kund,
Dass ich hier gewesen.

Schönheit oder Liebe,
Ob versteckt sie bliebe?
Düfte tun es und Tränen kund,
Dass sie hier gewesen.

Friedrich Rückert

Du bist die Ruh

Du bist die Ruh,
Der Friede mild,
Die Sehnsucht du,
Und was sie stillt.

Ich weihe dir
Voll Lust und Schmerz
Zur Wohnung hier
Mein Aug' und Herz.

Kehr' ein bei mir,
Und schliesse du
Still hinter dir
Die Pforten zu.

Treib andern Schmerz
Aus dieser Brust.
Voll sei dies Herz
Von deiner Lust.

Dies Augenzelt
Von deinem Glanz
Allein erhellt,
O füll' es ganz.

Que corrin aquí les llàgrimes,
perquè arribis a saber
el que d'altra manera no sabries,
que jo he estat aquí!

La bellesa i l'amor
no poden restar ocults,
fragàncies i llàgrimes fan saber
que ella ha estat aquí!

Tu ets la pau

Tu ets la pau,
el dolç repòs,
l'enyorança
i el que tot ho encalma.

Em consagro a tu,
plena de joia i dolor,
perquè visquin aquí
els meus ulls i el meu cor.

Vine a mi
i tanca tranquil
darrera teu
la porta.

Treu qualsevol pena
d'aquest pit!
Que aquest cor s'ompli
de la teva joia!

Omple de llum
el pavelló dels meus ulls,
il·luminats només
pel teu esclat.

GUSTAV MAHLER

(1860 — 1911)

Friedrich Rückert (1788 — 1866)

Rückert-Lieder

Blicke mir nicht in die Lieder

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser Tat.
Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen.
Deine Neugier ist Verrat!

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selbst auch nicht zu.
Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

Ich atmet' einen linden Duft

Ich atmet' einen linden Duft!
Im Zimmer stand
Ein Zweig der Linde,
Ein Angebinde
Von lieber Hand.
Wie lieblich war der Lindenduft!

Wie lieblich ist der Lindenduft!
Das Lindenreis
Brachst du gelinde!
Ich atme leis
Im Duft der Linde
Der Liebe linden Duft.

No em miris en les cançons

No en miris en les cançons!
Baixo els ulls,
com atrapat per una malifeta;
ni jo mateix m'haig d'atrevir
a observar la seva creixença.
La teva curiositat és una traïció.

Les abelles, quan fan les seves celles,
no deixen tampoc que ningú les miri,
ni elles mateixes les contemplen.
Quan les bresques de mel, madures,
hagin arribat al seu dia,
tasta llavors totes les llaminadures!

Aspirava un suau perfum

Aspirava un suau perfum.
Hi havia a la cambra
el present
d'una mà estimada:
una branca de tiller;
que dolç era el perfum del tiller!

Que dolç era el perfum del tiller!
Tu vares trencar lentament
el borro del tiller;
i ara aspiro suaument
en el perfum del tiller,
el dolç perfum de l'amor.

Um Mitternacht

Um Mitternacht
Hab' ich gewacht
Und aufgeblickt zum Himmel;
Kein Stern vom Sterngewimmel
Hat mir gelacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich gedacht
Hinaus in dunkle Schranken.
Es hat kein Lichtgedanken
Mir Trost gebracht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Nahm ich in acht
Die Schläge meines Herzens;
Ein einz'ger Puls des Schmerzes
War angefacht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Kämpft' ich die Schlacht,
O Menschheit, deiner Leiden;
Nicht konnt' ich sie entscheiden
Mit meiner Macht
Um Mitternacht.

Um Mitternacht
Hab' ich die Macht
In deine Hand gegeben!
Herr! über Tod und Leben
Du hältst die Wacht
Um Mitternacht!

A mitjanit

A mitjanit
m'he despertat
i he mirat al cel;
cap estrella del firmament
m'ha somrigut
a mitjanit.

A mitjanit
he pensat
en les obscures lluites del dia.
Cap pensament lluminós
m'ha donat consol
a mitjanit.

A mitjanit
he escoltat
els batecs del meu cor.
Només el pols del dolor
estava present
a mitjanit.

A mitjanit
he lliurat la batalla,
oh humanitat, del teu sofriment;
però no he tingut prou força
per decidir,
a mitjanit.

A mitjanit
he depositat la meua força
en les teves mans;
Senyor, Tu tens el poder
sobre la mort i la vida,
a mitjanit.

Liebst du um Schönheit

Liebst du um Schönheit,
O nicht mich liebe!
Liebe die Sonne,
Sie trägt ein gold'nes Haar!

Liebst du um Jugend,
O nicht mich liebe!
Liebe den Frühling,
Der jung ist jedes Jahr!

Liebst du um Schätze,
O nicht mich liebe.
Liebe die Meerfrau,
Sie hat viel Perlen klar.

Liebst du um Liebe,
O ja, mich liebe!
Liebe mich immer,
Dich lieb' ich immerdar.

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Si estimes la bellesa

Si estimes la bellesa,
oh, no m'estimis a mi!
Estima el sol,
que té una cabellera daurada!

Si estimes la joventut,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la primavera,
que és jove cada any!

Si estimes els tresors,
oh, no m'estimis a mi!
Estima la sirena,
que té moltes perles!

Si estimes l'amor,
oh, sí... estima'm a mi!
Estima'm sempre,
com jo t'estimaré a tu!

Estic perdut per al món

Estic perdut per al món
en què vaig perdre tantes hores;
fa tant de temps que no ha sabut res de mi,
que es deu pensar que sóc mort!

No m'importa gens
que em tingui per mort.
I tampoc puc dir-hi res en contra,
car estic veritablement mort per al món.

Estic mort per a l'aldarull del món,
i reposo en un tranquil indret.
Visc sol en el meu cel,
en el meu amor, en la meva cançó.

MAURICE RAVEL

(1875 — 1937)

Anònim

Versió francesa de Dimitri Calvocoressi

(1877 — 1944)

Cinq mélodies populaires grecques

Le réveil de la mariée

Réveille-toi, perdrix mignone,
Ouvre au matin tes ailes;
Trois grains de beauté, mon coeur en est
brûlé.

Vois le ruban, le ruban d'or que je t'apporte
Pour le nouer autour de tes cheveux.
Si tu veux, ma belle, viens nous marier!
Dans nos deux familles, tous sont alliés!

Là-bas, vers l'église

Là-bas, vers l'église,
Vers l'église Ayio Sidéro,
L'église, ô Vierge sainte,
L'église Ayio Constanndino,
Se sont réunis, rassemblés en nombre infini
Du monde, O Vierge sainte!
Du monde tous les plus braves!

Quel galant m'est comparable

Quel galant m'est comparable
D'entre ceux qu'on voit passer?
Dis, dame Vassiliki?
Vois, pendus à ma ceinture,
Pistolets et sabre aigu...
Et c'est toi que j'aime.

Cinc cançons populars gregues

El despertar de la núvia

Desperta't, perdiu gentil,
obre les teves ales al matí;
tres grans de bellesa han encès el meu
cor.

Mira la cinta, la cinta d'or que et porto
per posar-la als teus cabells.
Si vols, estimada, vine i ens casarem!
En les nostres famílies, tots som parents!

Allà, a l'església

Allà, a l'església,
a l'església de sant Sideri,
l'església, oh Verge santa,
l'església de sant Constantí,
s'han reunit, ajuntats en nombre infinit,
oh Verge santa, de tot el món,
de tot el món els més valents!

Quin pretendent se'm pot comparar

Quin pretendent se'm pot comparar
entre tots els que hom veu passar?
Digues, donna Vassiliki!
Mira, penjats del meu cinturó
pistoles i un sabre esmolat...
I t'estimo!

Chanson des cueilleuses de lentisques

O joie de mon âme, joie de mon coeur,
Trésor qui m'est si cher,
Joie de l'âme et du coeur,
Toi que j'aime ardemment,
Tu est plus beau qu'un ange.
O lorsque tu parais, ange si doux,
Ange si doux devant nos yeux,
Comme un bel ange blond
Sous le clair soleil,
Hélas! tous nos pauvres coeurs souprient.

Tout gai!

Tout gai, ha, tout gai!
Belles jambes, tireli, qui dansent,
Belles jambes, la vaisselle danse,
Tra la la la la
La la la...

Anònim

Chants populaires

Chanson espagnole

Adios, men homino, adios,
Ja qui te marchas pr'aguerra:
Non t'olvides d'aprendina
Quiche qued' a can'a terra.
La la la la ...

Castellanos de Castilla,
Tratade ben os grallegos:
Cando van, van como rosas,
Cando ven, ven como negros.
La la la la ...

Cançó de les collidores de llentiscle

Oh gioia de la meva ànima, gioia del meu cor,
tresor que tant estimo,
joia de l'ànima i del cor,
que estimo ardorosament,
ets més bella que un àngel.
Oh, quan apareixes, dolç àngel,
dolç àngel, davant els nostres ulls,
com un bell àngel ros
sota el sol clar,
ai!, sospiren tots els nostres pobres cors!

Tot gioia!

Tot gioia, ah, tot gioia!
Belles cames, tireli, que ballen,
belles cames, la vaixella dansa,
Tra la la la la la
La la la...

Cants populars

Cançó espanyola

Adéu, mon home, adéu;
Ja que te'n vas a la guerra,
no t'oblidis de guardar el contacte
amb els que lluiten per la llar.
La la la la ...

Castellans de Castella,
tracteu bé els gallegos;
quan van, van com roses,
quan venen, venen com negres.
La la la la ...

Chanson française

Janeta ount anirem gardar,
Qu'ajam boun tems un'oura? Lan la !
Aval, aval, al prat barrat;
la de tan belas oumbas ! Lan la!

Lou pastour quita soun mantel,
Per far siere Janetan Lan la !
Janeta a talamen jougat,
Que se ies oublidada, Lan la !

Mélodie italienne

M'affaccio la finestra e vedo l'onde,
Vedo le mie miserie che sò granne!
Chiamo l'amòre mio, nun m'arrisponde!

Chanson hébraïque

Mejerke, main Suhn,
Mejerke, main Suhn, oi Mejerke, main Suhn,
Zi weiss tu, var wemen du steihst?
"Lifnei Melech Malchei hamlochim," Tatunju.

Mejerke, main Suhn,
Mejerke, main Suhn, oi Mejerke, main Suhn,
Wos ze westu bai Ihm bet'n?
"Bonej, chajei, M'sunei," Tatunju.

Mejerke, main Suhn,
Mejerke, main Suhn, oi Mejerke, main Suhn,
Oif wos darfs tu Bonei?
"Bonim eiskim batoiroh," Tatunju.

Mejerke, main Suhn,
Mejerke, main Suhn, oi Mejerke, main Suhn,
Oif wos darfs tu chajei?
"Kol chai joiducho," Tatunju.

Mejerke, main Suhn,
Mejerke, main Suhn, oi Mejerke, main Suhn,
Oif wos darfs tu M'sunei?
"W'ochalto, w'sowoto, uweirachto," Tatunju.

Cançó francesa

Janeta, on anirem a guardar-nos
quan tinguem una hora de bon temps? Lan la!
Allà a baix, allà a baix, al prat barrat;
hi ha ombres tan belles! Lan la!

El pastor es treu l'abric,
i fa seure Janeta, lan la!
Janeta ha jugat tant
que se n'ha oblidat, lan la!

Cançó italiana

Miro per la finestra i veig les onades,
veig les meves misèries, que són grans!
Crido al meu amor, i no em contesta!

Cançó hebraica

Mayerke, fill meu,
Mayerke, fill meu, oh, Mayerke, fill meu,
Davant de qui et trobes?
"Davant d'Ell, Rei de reis, pare."

Mayerke, fill meu,
Mayerke, fill meu, oh, Mayerke, fill meu,
i què li demanes?
"Infants, llarga vida i el meu pa, pare."

Mayerke, fill meu,
Mayerke, fill meu, oh, Mayerke, fill meu,
Però digues-me, per què infants?
"Als infants se'ls ensenya la Torà, pare."

Mayerke, fill meu,
Mayerke, fill meu, oh, Mayerke, fill meu,
Però digues-me, per què llarga vida?
"El que viu canta la glòria del Senyor, pare."

Mayerke, fill meu,
Mayerke, fill meu, oh, Mayerke, fill meu,
Però encara vols pa?
"Aqafa aquest pa, nodreix-te, beneeix-lo, pare."

Tristan Klingsor (1874 — 1966)

Shéhérazade

Asie

Asie, Asie, Asie.

Vieux pays merveilleux des contes de
nourrice

Où dort la fantaisie comme une impératrice
En sa forêt tout emplie de mystère.

Asie,

Je voudrais m'en aller avec la goëlette

Qui se berce ce soir dans le port

Mystérieuse et solitaire

Et qui déploie enfin ses voiles violettes

Comme un immense oiseau de nuit dans le
ciel d'or.

Je voudrais m'en aller vers des îles de fleurs

En écoutant chanter la mer perverse

Sur un vieux rythme ensorceleur.

Je voudrais voir Damas et les villes de Perse

Avec les minarets légers dans l'air.

Je voudrais voir de beaux turbans de soie

Sur des visages noirs aux dents claires;

Je voudrais voir des yeux sombres d'amour

Et des prunelles brillantes de joie

En des peaux jaunes comme des oranges;

Je voudrais voir des vêtements de velours

Et des habits à longues franges.

Je voudrais voir des calumets entre des
bouches

Tout entourées de barbe blanche;

Je voudrais voir d'âpres marchands aux
regards louches,

Et des cadis, et des vizirs

Qui du seul mouvement de leur doigt qui
se penche

Accordent vie ou mort au gré de leur désir.

Je voudrais voir la Perse, et l'Inde, et puis la
Chine,

Les mandarins ventrus sous les ombrelles,

Et les princesses aux mains fines,

Et les lettrés qui se querellent

Xahrazad

Àsia

Àsia, Àsia, Àsia,

vell país meravellós dels contes de la
dida

On la fantasia dorm com una emperadriu
en el seu bosc ple de misteri.

Àsia,

voldria anar-me'n amb la goleta

que es bressola aquest vespre al port,

misteriosa i solitària,

i que desplega finalment les seves veles violetes
com un immens ocell de nit en el

cel d'or.

Voldria anar-me'n cap a l'illa florida

escoltant el cant de la mar perversa

en un vell ritme encisador.

Voldria veure Damasc i les ciutats de Pèrsia

amb els minarets lleugers a l'aire.

Voldria veure bells turbants de seda

sota cares negres de dents clares;

voldria veure ulls taciturns d'amor

i ninetes brillants de joia,

i pells grogues com taronges;

voldria veure vestits de vellut

I robes de llargues franges.

Voldria veure pipes entre les

boques

envoltades de barba blanca;

voldria veure àvids marxants de mirada

tèrbola,

i cadis, i visirs

que amb un únic moviment del seu dit que
s'inclina

decideixen la vida i la mort al seu gust.

Voldria veure Pèrsia, i la Índia, i després la
Xina,

els mandarins panxuts sota les ombrelles,

i les princeses de mans fines,

i els lletrats que discuteixen

Sur la poésie et sur la beauté;
Je voudrais m'attarder au palais enchanté
Et comme un voyageur étranger
Contempler à loisir des paysages peints
Sur des étoffes en des cadres de sapin
Avec un personnage au milieu d'un verger;
Je voudrais voir des assassins souriant
Du bourreau qui coupe un cou d'innocent
Avec son grand sabre courbé d'Orient.
Je voudrais voir des pauvres et des reines;
Je voudrais voir des roses et du sang;
Je voudrais voir mourir d'amour ou bien de
haine.
Et puis m'en revenir plus tard
Narrer mon aventure aux curieux de
rêves
En élevant comme Sindbad ma vieille tasse
arabe
De temps en temps jusqu'à mes lèvres
Pour interrompre le conte avec art...

La flûte enchantée

L'ombre est douce et mon maître dort
Coiffé d'un bonnet conique de soie
Et son long nez jaune en sa barbe blanche.
Mais moi, je suis éveillée encor
Et j'écoute au dehors
Une chanson de flûte où s'épanche
Tour à tour la tristesse ou la joie.
Un air tour à tour langoureux ou frivole
Que mon amoureux chéri joue,
Et quand je m'approche de la croisée
Il me semble que chaque note s'envole
De la flûte vers ma joue
Comme un mystérieux baiser.

sobre poesia i sobre bellesa;
voldria parar-me en el palau encantat
i, com un viatger estranger,
contempler amb temps paisatges pintats
en teles en marcs d'abet
amb un personatge enmig d'un verger;
voldria veure assassins somrient
del botxí que talla un coll d'innocent
amb el seu gran sabre corb d'Orient.
Voldria veure pobres i reines;
voldria veure roses i sang;
voldria veure morir d'amor i de
odi,
i després tornar més tard
per explicar la meua aventura als curiosos del
somniais
tot aixecant com Simbad la meua vella tassa
àrab
de tant en tant fins als meus llavis
per interrompre el conte amb art...

La flauta encantada

L'ombra és dolça i el meu mestre dorm
cobert amb un casquet cònic de seda,
i el seu llarg nas groc en sa barba blanca,
però jo, encara estic desperta
i escolto a fora
una melodia de flauta on es desfoguen
successivament la tristesa o la joia.
Una melodia successivament lànguida o frívola
que el meu estimat enamorat toca,
i quan m'apropo a la finestra,
em sembla que cada nota volí
de la flauta a la meua galta
com un bes misteriós.

L'Indifférent

Tes yeux sont doux comme ceux d'une fille,
Jeune étranger,
Et la courbe fine
De ton beau visage de duvet ombragé
Est plus séduisante encor de ligne.
Ta lèvre chante sur le pas de ma porte
Une langue inconnue et charmante
Comme une musique fausse.
Entre! Et que mon vin te réconforte...
Mais non, tu passes
Et de mon seuil je te vois t'éloigner
Me faisant un dernier geste avec grâce
Et la hanche légèrement ployée
Par ta démarche féminine et lasse...

L'indiferent

Els teus ulls són dolços com els d'una noia,
jove estranger,
i la corba fina
del teu bell rostre de pèl ombrejat
és encara més seductor de perfil.
El teu llavi canta al llindar de la meua porta
una llengua desconeguda i encisadora
Com una música estranya.
Entra! Que el meu vi et reconforti...
Però no, passes
i des de la meua entrada veig com t'allunyes
fent-me un últim gest amb gràcia
i amb el maluc lleugerament encorbat
pel teu pas femení i cansat..

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Gràcies a

Mitjans col·laboradors

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederaabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Col·laboradors del projecte Lied the Future

Agraïment Amics de la Schubertiada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Joan Cavallé · Rosa Maria Culléll · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Coicochea · Jaume Graell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat